

Vzpomínka na samotu

Vladimír Mišík

Samota oken. Samota dveří.
Dveře jsou černé. V okně se šeří.
Dveře zvou čelo. Šeptá stín v keři.

V koutě je okno. Někde jen stěna.
Stěna se potí. Strop nad ní sténá.
Pod kroky vzdechů ústa unavená.

Samota stropu. Samota víka.
Samota samot. Někdo tu vzlyká.

Samota zimy. Mráz. Drápky bílé
pod okna škrabou. Zaťaté chvíle.

Pod prahem svítá. Oheň tam není.
List, plamen spadlý. Popel políbení.

List z větve svátý. Pečeť na prahu.
Rty ještě líbou. Prach a podlahu.